

ΕΥΤΥΧΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΗ
ΣΤΗ ΦΩΛΙΑ ΤΟΥ
ΙΠΠΟΚΑΜΠΟΥ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟ
ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

4.

Γιώργο, η νύχτα είναι ατέλειωτη απόψε

Είμαι η Ζωή.

Ο σωστός χρόνος για την περίπτωση της είναι μάλλον ο ενεστώτας. Πρέπει να εξακολουθήσουμε να λέμε ότι είναι η Ζωή. Η Ζωή Μαυρίδη δεν χρειάζεται τον αόριστο πριν έρθει η ώρα της. Διαφορετικά θα πρέπει να παραδεχτούμε, και να παραδεχτεί και η ίδια, ότι είναι μόνη, άδεια και αφημένη. Να θεωρήσουμε το παιχνίδι τελειωμένο και να πούμε ότι για πρώτη φορά στη ζωή της τα παρατάει. Όμως όταν τη βλέπουμε, είναι βράδυ και το παιχνίδι είναι ακόμα ανοιχτό. Ο ουρανός, ένα μαύρο δέρμα από πάνω της, ανασαίνει βαριά. Η Ζωή επιπλέει ανάσκελα στην πισίνα ενός ρετιρέ στην καρδιά της Αθήνας, δίπλα σε δύο γλάστρες με αθάνατους.

Όσα της συμβαίνουν είναι βεβαίως πρωτόγνωρα και δυσκολεύεται να τα περιγράψει, αλλά είναι σίγουρη πως εξακολουθεί να παλεύει, κι ας βρίσκεται στο στενό πέρασμα, σε μια ενδιάμεση κατάσταση που έχει ακούσει να την αποκαλούν limbo. Η μετάβαση και η όποια ρευ-

στότητα των πραγμάτων δεν την πτοούν, αντιθέτως την ανακουφίζουν, μαζί με ένα τραγούδι που ψιθυρίζει. Είναι σίγουρη ότι κάτι σκάει μέσα της τη στιγμή που παύει να ακούει την καρδιά της, η ζωή της όμως παραδόξως εξακολουθεί χωρίς τον απαραίτητο χτύπο.

Όλα όσα ξέρει ανατρέπονται. Υπάρχει ακόμη και χωρίς καρδιά, όπως υπάρχουν οι ερωτευμένοι έπειτα από μια μεγάλη απογοήτευση. Το σχήμα που της έρχεται στο μυαλό είναι η ελάχιστη δόση ποίησης που χρειάζεται ο καθένας στα δύσκολα.

«Γιώργο, η νύχτα είναι ατέλειωτη απόψε, φοβάμαι το μυαλό μου δεν θ' αντέξει...» ψιθυρίζει.

Νιώθει το νερό να εφάπτεται ακόμα στις παλάμες της, στον λαιμό και στην πλάτη της. Το παγωμένο στρώμα μετατρέπεται σταδιακά σε μια ρευστή τανάλια που τη σφίγγει. Το δέρμα της αρχίζει να γκριζάρει, μελανιές απλώνονται σκόρπιες εδώ κι εκεί, αλλά είναι σίγουρη πως τα κύτταρά της εξακολουθούν να τρέχουν μέσα της. Ένα μικρό σύμπαν επιμένει να κινείται. Κυλάει σαν ποτάμι σε σπείρα. Μια νέα κοσμογονία συντελείται εντός της, μια διαφορετική αρχή, με τα όργανά της να πάλλονται, γεννώντας έναν νέο χτύπο και ζωή απ' το τίποτα. Είναι ένα εργοστάσιο που κρατιέται βάζοντας μπρος όλες τις εφεδρικές γεννήτριες. Τώρα ξέρει πως δεν έχει σημασία αν σταμάτησε η καρδιά της, αφού γεννάει και ξαναγεννάει το ίδιο το σώμα της, τα κύτταρά της, κάθε δευτερόλεπτο, με ό,τι της απομένει.

Το πιο συγγενές που μπορεί να σκεφτεί στην κατάστασή της είναι μια αφίσα την οποία είδε λίγες ώρες

νωρίτερα δίπλα στην είσοδο της πολυκατοικίας της στο Μεταξουργείο, όπως έβγαине τρεχάτη με τα σκουπίδια στα χέρια. Η αφίσα είχε στο κέντρο τη φωτογραφία μιας λευκής γάτας και από κάτω έγραφε με άστατα γράμματα: «Καταζητείται νεκρή και ζωντανή». Πρόκειται λοιπόν για μια γάτα ζόμπι, που την κυνηγάει ο παντοπώλης της γειτονιάς, γιατί του λερώνει επίμονα εδώ και έξι μήνες. Δοκίμασε επανειλημμένα να την αντιμετωπίσει, αλλά η γάτα έβρισκε τον τρόπο να παρακάμπτει τα κόλπα του και να λερώνει στα ίδια σημεία. Την ήθελε λοιπόν νεκρή και ζωντανή, ακίνητη, με τα γαλάζια μάτια της ανοιχτά και σε πλήρη συνείδηση, προκειμένου να την τιμωρήσει όπως της αξίζει. Ή όπως της άξιζε, αν υποθέσουμε ότι η γάτα είναι πλέον νεκρή.

Κάπως έτσι είναι και η Ζωή, μια γάτα ακίνητη και σε πλήρη συνείδηση, τη στιγμή που τη βλέπουμε να επιπλέει στο νερό σε μια ενδιάμεση κατάσταση. Η χημική μυρωδιά είναι η μόνη που μπορεί να ξεχωρίσει. Κάτι έχουν ρίξει στο νερό και επιπλέει χωρίς κόπο. Κανέννας εξωτερικός ήχος δεν φτάνει στ' αυτιά της. Αν ήξερε καλύτερα από κβαντική φυσική, θα γνώριζε το περίφημο παράδοξο με τη γάτα του Σρέντιγκερ, όπου η γάτα μπορεί να είναι νεκρή και ζωντανή ταυτόχρονα μέσα σε ένα κουτί όπου απελευθερώνεται υδροκυάνιο. Το δηλητήριο, σύμφωνα με το πείραμα, έχει πενήντα τοις εκατό πιθανότητες να απελευθερωθεί και να τη σκοτώσει και πενήντα τοις εκατό να μην απελευθερωθεί και να μείνει ζωντανή. Όμως μέχρι να ανοίξει ο εξωτερικός παρατηρητής το κουτί για να

δει αν όντως απελευθερώθηκε υδροκυάνιο, η γάτα παραμένει νεκρή και ζωντανή ταυτόχρονα. Κανείς δεν μπορεί να ξέρει τι συμβαίνει μέσα στο κλειστό κουτί. Φαίνεται πως οι γάτες και το εφτάψυχό τους εμπνέουν διαχρονικά πειράματα σε φυσικούς και παντοπώλες που τις αντιπαθούν. Ίσως και η ίδια να έχει πέσει θύμα ενός τέτοιου πειράματος, ενός σεναρίου που δεν μπορούσε να διανοηθεί καν πριν της συμβεί.

Η ανάσα της σταματάει μαζί με την καρδιά της. Αν ο παντοπώλης και ο Σρέντιγκερ μπορούσαν να σκύψουν από πάνω της, θα στοιχημάτιζαν πως είναι ήδη νεκρή. Όμως δεν είναι ακόμα νεκρή και κανείς δεν μπορεί να σκύψει από πάνω της, γιατί κανείς δεν βρίσκεται κοντά της. Η κατάστασή της μοιάζει με αυτά τα αστέρια που έχουν ήδη σβήσει εκατομμύρια έτη φωτός μακριά, αλλά εμείς τα βλέπουμε ακόμα ολοζώντανα και αστραφτερά στα τηλεσκοπία μας, με την ταχύτητα του φωτός να επιτρέπει τέτοια παιχνίδια στο σύμπαν και στους παρατηρητές του. Οπότε αυτό που βλέπουμε δεν είναι. Κι αυτό που είναι δεν το βλέπουμε. Σιγά τη σοφία, κι όμως οι περισσότεροι επιμένουν να την αγνοούν. Παραμένουμε αιωνίως εγκλωβισμένοι στη θέση αυτού που βλέπει, αφημένοι στις δυνατότητες, στις αδυναμίες και στην κρίση του. Νομίζουμε ότι η πραγματικότητα είναι αυτό που βλέπουμε, αλλά τα φαινόμενα, ως γνωστόν, απατούν και οι απατημένοι των φαινομένων παραμένουν το μόνιμο φαινόμενο.

Όπως το σκέφτεται, σε λίγο ξημερώνει και όλο και κάποιος γείτονας θα ξυπνήσει, οπότε δικαιούται να ελ-

πίζει ότι αυτός ο γείτονας θα είναι αρκετά περίεργος ώστε να σκύψει από το διπλανό μπαλκόνι, να κρεμάσει το κεφάλι του από το γυάλινο διαχωριστικό και να την εντοπίσει. Μετά θα βάλει τις φωνές, θα πάρει τα απαραίτητα τηλέφωνα και θα σκαρφαλώσει στα κάγκελα για να την τραβήξει από το νερό και να την τυλίξει όπως όπως με μια ζεστή κουβέρτα, μέχρι να έρθουν οι τραυματιοφορείς. Ναι, μια ζεστή κουβέρτα, νομίζει ότι αυτό είναι που χρειάζεται. Πιστεύει ότι με λίγη ζέστη η ροή των πραγμάτων θα άλλαζε. Το κουτί του Σρέντιγκερ θα άνοιγε και η γάτα θα πεταγόταν έξω ζωντανή, ο παντοπώλης δεν θα την έπιανε ποτέ, το αστέρι δεν θα έσβηγε κι αυτή θα σηκωνόταν απλώς με έναν βαρύ πονοκέφαλο από το κρεβάτι της.